

(Захар. 11, ст. 5.) а малко сѣ, които можѣтъ да рекѣтъ: благословенъ Господь, че загубенихъ овцѣ наиѣрихмы, че отъ вълчиты уста ѣхъ истыргнахмы, че раненото исцѣрихмы, че сѣ добръ пашѣхъ стадо-то нахранихмы, освенъ че сами сѣ обогатихмы, че сами сѣ нахранихмы. Заради това и чрѣзъ устата на Іереміа пророка Богъ выка: „Тешко и горко на пастыряты, ето азъ ще ги нахраня съ пелынъ, и ще ги напою съ жълчкѣ. (Іерем. 23, ст. 5.) Ето какво е почестованіе Божіе на нерадливыты и лѣнивыты пастыри; за сладкыты ястіета пелынъ, за сладкыты питія жълчкѣ. А въ все время ще имъ въсплати Господь така? Въ послѣднійтъ день, въ чясъ-тъ на грозното испытаніе. Много требва да има трудъ и попеченіе (грижаніе) оный, койго пасе человѣческыты души.

При трудъ-тъ требва и голѣна бодрость, като на единъ стражарь, който поставенъ да пази градъ или полкъ. Защото на всякой единъ пастырь говори Богъ това, което рече на пророка Іезекиіля: „Стража